

Tulus

"Kviteheim"

Visit "[Kviteheim](#)" on MotoLyrics.com

Riket er snøbelagt vinterfjell,
Palasset er hugget i is.
Dronningen svøpes i isbjørnfell,
vinden er stille bris.

På Dronningens bleke kinn danser tårer
i frykt av at sol skal smile.
Ved enhver av de illsinte, drepende vårer
vil Dronningens land, beboere tine.

Dronningens trone,
krystall på krystall.
Et land bygd av kulde
på Kviteheims-hall.

Palasset vil smelte, riket dør.
En isdronning ser sitt verk forsvinne,
folket av Kviteheim går hen og tår.
Atter en vinter ser hun svinne.

Dronningens trone er kulderøyk.
Nattefrost går for året.
Borte er frossen snølett føyk,
borte er snøen i håret.

Dronningen kryper sammen på fellen,
alene forlatt på grøsvart bakke.
I vente på kvelden bak senhestkvelden
bærer hun snart en blinkende nakke.

Dronningen eldes i sommerhalvåret,
bleke kinn blir gustne og grø.
Sølvfargen blir til tare i håret.
Hun skrumpes, farges, dager skal gå.

Dronningen føler at tiden er omme,
ber at en frostnatt snart vil komme

Visit [Tulus](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.

